

A

26

KONCERTNÍ
SEZONA

27

SEVEROČESKÁ
FILHARMONIE TEPLICE

uvádí 1. abonentní koncert symfonického cyklu A

Štefan Margita

tenor

Dalibor Štrunc

cimbál

Iris Moris

violoncello

Kateřina Štruncová

housle

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

Petr Vronský

dirigent

8. října 2026 v 19:00 hodin

Dům kultury Teplice

Ačkoliv se dirigent **Petr Vronský** narodil v Praze, vyrůstal do šestnácti let v Olomouci. Jeho rodiče se scházeli, jezdili a slavili různá výročí s partou šesti manželských párů s dětmi. A protože v té době televize ještě nebyla, tak si zábavu vymýšleli sami. Byly to různé scénky a vtipy, ale hlavně se zpívalo. A to i čtyřhlasně. „My jako děti jsme se těchto zábav účastnit nesměly, ale než jsme ve vedlejším pokoji usnuly, nábožně jsme poslouchaly. Bylo to nepřeborné množství písniček. A od té doby je mám hluboko zaryté pod kůži zrovna tak jako zvyk, že by se na každé rodinné oslavě mělo zpívat. A proto také, když před léty Štefan Margita vydal CD s lidovými písničkami, symfonickým orchestrem a cimbálovou muzikou a při setkání jsme zjistili, že jsme se oba narodili v roce končícím šestkou, napadlo nás, že bychom mohli uspořádat koncert, který by byl voničkou z oblíbených skladeb klasických a lidových písniček tak, jak to bývalo na oslavách za mého mládí. Na Konzervatoři v Kroměříži se vyučoval cimbál, a tak nebylo divu, že jsme se kolem něj sdružovali a hráli. Později jsem pak ve Znojmě navštěvoval koncerty cimbálové muziky Polajka pod vedením Ladislava Pospíchal a občas si s nimi i zahrál, jak vidíte na fotografii.“

Pásmo lidových písní v podání předního světového tenoristy Štefana Margity doplňuje několik klasických skladeb:

Předehry V přírodě, **Karneval** a Othello z pera největšího z českých romantiků **Antonína Dvořáka** z roku 1891 představují trojici myšlenkově provázaných skladeb, za jejichž jednotlivý prvek lze považovat ideu přírody ve všech jejích podobách, jako živlu životodárného, ale i zničujícího, v spojení s představou Boha. Mimohudební obsah těchto děl je však jen všeobecný a názory na jejich případný konkrétní smysl se různí. Dvořák sám posluchačům pozici nijak neusnadnil, neboť až na několik ojedinělých poznámek v partituře a korespondenci žádný bližší výklad nezanechal. Označení střední části trilogie jako Karneval nemá být v chápáno jako rej masek, ale spíše jako „karneval života“. S trochou nadsázky tak lze cyklus považovat za jakýsi svěštější dovětek k nedávno dokončenému Requiem, neboť i zde jako by skladatel přemítal nad kladnými a zápornými stránkami života.

Cigánské melodie zkomponoval Antonín Dvořák počátkem roku 1880 na přání významného tenoristy vídeňské Dvorní opery Gustava Waltera. Walter v programech svých recitálů rád uváděl Dvořákovy písně a skladatele požádal, aby nové písňové dílo napsal přímo pro něj. Dvořák si za textovou předlohu vybral sedm básní ze sbírky Básně Adolfa Heyduka. Pro básně je příznačný jejich vášnivý výraz a důraz kladený na spojení člověka s přírodou, na bytostný vztah k hudbě

a na svobodu jako nejvyšší hodnotu. Básně, a také Dvořákovu zhudebnění, bývají proto často vykládány jako alegorie úsilí o osvobození českého národa z područí habsburské monarchie. Nejpůvodnější z celého cyklu je píseň čtvrtá, **Když mě stará matka**, uchvacující nádhernou melodickou linií a silným citovým nábojem.

Předehru k opeře Ruslan a Ludmila na motivy pohádkové poémy Alexandra Sergejeviče Puškina z doby bájných bohatýrů zkomponoval ruský romantik **Michail Ivanovič Glinka**. Narodil se v chudé vesnici, kde kostelní zvony bylo to jediné, co připomínalo hudbu. Navzdory opožděnému startu se z Glinky stal mistr orchestrálního zvuku a zakladatel ruské hudební tradice, která vede až ke Stravinskému a Šostakovičovi. Svou druhou operu Ruslan a Ludmila psal se zkušeností italskou operou, kterou zblízka poznal během své tříleté cesty do Itálie. Zároveň dává zaznít skutečným ruským národním melodiím. Děj opery je situován do prostředí Kyjevské Rusi. Kniže Vladimír vdává svou dceru Ludmilu za bohatýra Ruslana. Ta je však ze svatební hostiny unesena čarodějem Černomorem, jehož moc a kouzlo je ukryto v mohutném vousu. Ruslan a tři dříve odmítnutí nápadníci vyrážejí Ludmilu hledat, protože kníže ji slíbil dát za ženu tomu, kdo ji zachrání. Skladba představuje jednu z těch operních předeher, kde si hráči ve svižných bězích procvičují hbitost prstů, aby si pak na chvíli odpočinuli v melodické pasáži před návratem zpět k oněm rychlým běhům, které vyústí do strhujícího finále.

Populární tenorová árie **Píseň indického kupce** je součástí 4. obrazu opery Sadko, kterou zkomponoval ruský skladatel **Nikolaj Rimskij-Korsakov** v roce 1898. Opera čerpá náměty z tradičních ruských hrdinských pověstí, tzv. bylin. Děj se odehrává ve starobylém městě Novgorod. Chudý houslista a zpěvák Sadko je místními kupci vysmíván za své smělé plány o cestách na moře. Čarovným zpěvem na břehu jezera Ilmeň však okouzlí Volchovu, dceru Mořského cara. Ta mu daruje tři zlaté rybky, díky kterým Sadko pohádkově zbohatne, získá loď a vydá se na dalekou plavbu. Potkává kupce, který oslavuje krásy a pohádkové bohatství daleké Indie. Zpívá o diamantech v jeskyních, perlách v jižních mořích a o bájném ptáku Fénixovi s dívčí tváří, jehož zpěv okouzluje každého, kdo jej uslyší. Melodie má hypnotický, plynulý a orientálně laděný ráz, díky čemuž se árie stala jedním z nejznámějších kusů klasické hudby vůbec.

Petr Iljič Čajkovskij patří k nejvýznamnějším hudebním skladatelům romantického období. Spojoval prvky ruské lidové tvorby s evropskou klasickou hudbou. Skladatelův život i dílo se odvíjely v duchu milníků definovaných osobními krizemi. Trauma ze smrti matky a nepřiznaná homosexualita vedly k častým stavům melancholie a depresí. Zádumčivost a životní pesimismus se prolínají celým spektrem Čajkovského tvorby, v níž nalezneme málo radostných motivů. Výjimku tvoří patnáctiminutová fantazie pro orchestr **Italské capriccio** z roku 1880. Skladba vznikla na základě dojmů z cesty, kterou Čajkovskij podnikl do Říma se svým bratrem Modestem, aby si odpočinul od svého katastrofálního manželství s Antoninou Miljukovovou. Italské capriccio v sobě skrývá obrovskou sílu, přestože jde v podstatě o skladbu určenou pro široké publikum. Čajkovskij dokonale ví, čeho jsou nástroje ve virtuózním podání schopny a dovádí je k hranicím jejich možností tím nejpůsobivějším způsobem. Má dar mistrně kombinovat jednotlivé nástrojové skupiny, například zpěvné smyčce s mohutnými žesti. Ve všem, co Čajkovskij zkomponoval, a v jeho smyslu pro rytmus, lze vnímat baletní prvky a na hudbu Italského capriccia by se dalo doslova tančit. Po krátkém signálu polnic, který Čajkovskij slýchal denně ve svém pokoji v hotelu Costanzi, jenž sousedil s kasárnami, zazní ve smyčcích stoická, hrdinská a vážná melodie. Ta posléze ustupuje hudbě, která připomíná produkci italské pouliční kapely. Začíná u dechových nástrojů a postupně se zapojuje celý orchestr. Následuje živý pochod a po něm temperamentní tanec tarantela. Jedním z hlavních témat je italská lidová píseň z Toskánska Bella ragazza dalle trecce bionde (Krásná dívka se světlými lokny). Bratři pobývali v Itálii v době karnevalu a skladatel dokázal načerpat atmosféru italské pouliční hudby a lidových písní. Díky tomu dílo získalo jasné, základní barvy a prostou melodiku.

Čistota a hluboké tajemství přírody rodného hukvaldského kraje, hravost, toužení i drsnost tamější lidové hudby prozívají celou skladatelskou tvorbou **Leoše Janáčka**. Jeho nezaměnitelný hudební jazyk, ta „drsná laskavost“, z něj vedle Dvořáka, Smetany či Martinů učinila jednoho z nejhranějších českých skladatelů ve světě. Ceněnou se stala jeho nezvyklá melodika, vycházející z lidové hudby moravských regionů, zejména Slovácka a Lašska. **Pilky** z hudebního cyklu **Lašské tance** zavádějí posluchače do rodného kraje Leoše Janáčka v severním koutu Moravy. „Slétali se ke každému tónu písně jako ptáčky k zrní, přiklopili je akordem a proudy těchto zvuků tkaly tóninu.“ Takto květnatě psal Janáček o lidových pěvcích a hudebních svého Lašska. Lidová píseň Už ty pilky dořezaly je „hlavním hitem“ mezi Janáčkovými tanci. Má jasný vzor i jasný původ, dodnes je neznámějším tancem z dané oblasti a prostupuje tímto krajem jako jeho nepsaná hymna.

Čerstvý nositel ceny Thálie tenorista **Štefan Margita** působil a působí v nejslavnějších operních domech světa, např. v milánské La Scale, londýnské Královské opeře, v newyorské Metropolitní opeře, v pařížské Národní opeře Bastille, v San Franciscu, Chicagu, Turíně, Madridu, Tokiu, Bruselu, Lyonu, Neapoli či Dallasu. Celosvětový věhlas a obdiv kritiků i publika mu přinesly především role v Janáčkových operách Káťa Kabanová, Její pastorkyňa, Z mrtvého domu a Osud, tambourmajor v opeře Vojcek Albana Berga, kapitán Vere v opeře Benjamina Brittena Billy Budd, bramborský kurfiřt Friedrich Wilhelm v Henzeho opeře Princ z Homburgu a Bůh Ohně ve Wagnerově opeře Zlato Rýna. Štefan Margita zpíval na festivalech v Salcburku, Glyndenbourne, Ludwigsburku, Bregenzu, Edinburhu i v operních domech a na koncertních pódii ve Stuttgartu, Lipsku, Terstu, Dallasu, Londýně, Madridu, Miláně, Turíně, Bergamu, Vídni, Praze, Budapešti, Berlíně, Drážďanech, Frankfurtu, Basileji, Paříži, São Paulu, Tokiu, Neapoli a pod taktovkou dirigentů jako jsou Gerd Albrecht, Semyon Bychkov, Jiří Bělohlávek, Aldo Ceccato, Lamberto Gardelli, Wolfgang Gönnenwein, Hartmut Haenchen, Zdeněk Košler, Janos Kulka, Sir Charles Mackerras, John Neschling, Antonio Pappano, Zoltan Pesko. Jeho koncertní repertoár zahrnuje především díla Mozarta, Beethovena, Dvořáka, Mahlera a Bartóka.

Houslistka a zpěvačka **Kateřina Štruncová** pochází z muzikantské rodiny. Její otec Zdeněk Sehnal působil více než padesát let jako houslista orchestru Janáčkovy opery v Brně, resp. Národního divadla v Brně. Hru na housle vystudovala na brněnské konzervatoři u Jana Vacka a Jana Stanovského. Byla členkou orchestru Národního divadla v Brně a současně spolupracovala s brněnským divadlem Husa na provázku. Přes deset let působila jako houslistka ve Filharmonii Brno, se kterou koncertovala u nás i v zahraničí (Belgie, Itálie, Japonsko, Německo, Rakousko). Od roku 1993 spolupracovala s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů a s Městským divadlem Brno, zejména v pořadech Máj, Kolčava a Markéta Lazarová. Dále vystupovala jako host v mnoha komorních souborech a orchestrech, které se profilují především v oblasti vážné a barokní hudby, jako například Musica Aurea, Musici Moraviae, Collegium Musicum Brno. Od roku 1994 je houslistkou a zpěvačkou ve skupině Javory Hany a Petra Ulrychových. Od stejného roku působí v kapele Címbal Classic, kterou založil její manžel, cimbalista a skladatel Dalibor Štrunc.

Iris Moris je multižánrová interpretka, která spolupracuje s významnými hudebními tělesy i jednotlivci napříč hudební scénou. Je absolventkou Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a VŠMU v Bratislavě. Své vzdělání si rozšířila stáží na prestižní Haydnově konzervatoři v Rakousku. Jako sólistka se podílela například na mezinárodním projektu stanice BBC s názvem Planet Earth a Blue Planet, jejichž hlavní tváří je celosvětově proslulý a uznávaný britský přírodovědec a popularizátor vědy David Attenborough, a autorem hudby je filmový skladatel Hans Zimmer. V rámci svého hudebního působení vystupovala v řadě zemí Evropy, Asie, Ameriky i Afriky. Ráda se pohybuje na klasické, rockové i popové scéně. Spolupracovala například s osobnostmi jako jsou Alice Cooper, Orianthi, Uriah Heep, Bonnie Tyler, Joe Lynn Turner, Midge Ure, Paul Rodgers, Kim Wilde, Eric Bazelyians, Andy Scott & Pete Lincoln, Dan McCafferty, Doro, Joe Tempest, Steve Walsh, Scott Gorham & Ricky Warwick, Echoes nebo Primal Fear. V České republice jste ji mohli poslední dobou vidět po boku Štefana Margity, Michala Kindla, Marka Ztraceného nebo v Českém národním symfonickém orchestru.

Rodák z Rožnova pod Radhoštěm **Dalibor Štrunc** působí jako cimbalista, aranžér, skladatel, pedagog, hudební producent a vydavatel. Hru na cimbál vystudoval na brněnské konzervatoři a tam také již dvacet pět let stejný obor i vyučuje. Svou profesionální dráhu začínal jako sólista Československého státního souboru písní a tanců, později Českého uměleckého souboru. Během svého čtyřletého pražského angažmá se věnoval i interpretaci vážné hudby v rámci spolupráce se symfonickým orchestrem FOK nebo s Pražskými madrigalisty. Pravidelně nahrává též filmovou a televizní hudbu s Filmovým symfonickým orchestrem. Jeho cimbál zní v několika desítkách zahraničních i českých filmů a inscenací. Jako cimbalista působil v Brněnském rozhlasovém orchestru lidových nástrojů, v projektu Javory Hany a Petra Ulrychových, v BROLNu a Címbal Classicu. Posledně jmenovaná skupina je přitom jeho profilovým souborem, v němž se uplatňuje nejen jako interpret, ale také jako většinový autor hudby i textů. Spolupracoval s řadou špičkových orchestrů jako jsou Filharmonie Brno, Südwestdeutsche Philharmonie Konstanz, Staats Operette Dresden a dalšími. Vydal více než desítku CD s vlastními nahrávkami, které představují cimbál v netradičních sólových polohách. Kromě toho se jako cimbalista objevuje na více než šedesáti nosičích jiných hudebních těles. Několik let připravoval a uváděl pro ČRo 2 Praha pořad Samomluvy s hudbou. Společně s Javory se hráčsky podílel na mnohých inscenacích Městského divadla v Brně. Jako interpret je výrazným a osobitým představitelem moravské cimbálové tradice. Jeho prokázaná hráčská zdatnost inspirovala i několik současných skladatelů vážné hudby, kteří mu věnovali svá díla. Štruncova tvorba se v poslední době rozšířila i mimo cimbálovou partituru. Skladby Dalibora Štrunce pro cimbál jsou posluchačsky přitažlivé a vděčné. Nezapřou moravské kořeny autora, který dokonale využívá možnosti nezaměnitelného zvuku cimbálu směřující k moderním výrazovým prvkům. Cimbál se tak postupně emancipuje na úroveň nástrojů s daleko větší symfonickou historií.

Petr Vronský, původně úspěšný houslista, laureát soutěže Beethovenův Hradec v roce 1964, začal svou dirigentskou dráhu v roce 1971 v plzeňské opeře. Odtud přešel v roce 1974 do Ústí nad Labem jako šéf operního souboru. Pro jeho umělecký rozvoj byly důležité úspěchy v dirigentských soutěžích v Olomouci (1970), Besançonu (1971) a v Berlíně v soutěži H. von Karajana (1973). V roce 1978 se stal dirigentem a v letech 1983–1991 šéfdirigentem Státní filharmonie Brno, s níž hostoval v mnoha zemích Evropy a v Japonsku. V letech 2002–2005 zastával pozici šéfdirigenta Janáčkovy filharmonie Ostrava, s níž absolvoval rovněž řadu zahraničních turné (Japonsko, Španělsko, Rakousko, SRN, Polsko atd). Od roku 2005 byl 13 sezón šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc a působil jako docent oboru dirigování na Hudební fakultě pražské AMU. Pravidelně vede přední světové orchestry, například

Antverpský královský filharmonický orchestr, Berlínské symfoniky, Devlet Senfoni Orchestrasi Istanbul, Metropolitan Orchestra Tokyo, Jeruzalem Symphony Orchestra, Filharmonický orchestr Rio de Janeiro, Mnichovský rozhlasový orchestr, Petrohradský filharmonický orchestr atd. Spolupracuje také s Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, PKF – Prague Philharmonia a s operními scénami doma (Národní divadlo Praha, Státní opera Praha, Janáčkova opera Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň) i v zahraničí (Kammeroper Wien, Dance Theatre Haag). Jeho repertoár zahrnuje přes 200 klasických, moderních, operních a symfonických děl. Je považován za všestranného dirigenta širokého záběru s mimořádným temperamentem a citem pro interpretaci. V roce 2016 obdržel Krajskou cenu olomouckého kraje. Od koncertní sezóny 2018–2019 působí na postu šéfdirigenta Severočeské filharmonie Teplice.

PROGRAM:

Antonín Dvořák (1841–1904)
Karneval, předehra, op. 92, B169
Když mě stará matka z cyklu Cigánské melodie, op. 55

Michail Ivanovič Glinka (1804–1857)
Ruslan a Ludmila, předehra k opeře

Nikolaj Rimskij-Korsakov (1844–1908)
Píseň indického kupce z opery Sadko

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)
Italské capriccio, op. 45

Přestávka

Dívča, dívča, laštovička
Černé oči, jděte spát
Eště som sa neoženil
Prší, prší
Ach, synku, synku

Leoš Janáček (1854–1928)
Pilky z Lašských tanců, JW 6/17

Ej, lásko, lásko
Takú sem já frajárečku dostal
Rež, rež, rež
Na Královej holi
Išel Macek do Malacek

Re:connect

Severočeská filharmonie Teplice uvádí
MIMOŘÁDNÝ KONCERT

Na programu

skladby Paula Simona a Johna Lennona
autorské skladby Rudyho Linky
News from Home, Dear Friend a další

RUDY LINKA

kytara

GIL GOLDSTEIN

klavír pětinásobný držitel ceny Grammy

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

dirigent

FRANTIŠEK MACEK

Vstupné 490 Kč, abonenti SČF Teplice,
studenti, držitelé průkazu ZTP a senioři
250 Kč.

Předprodej vstupenek v Domě kultury
Teplice nebo na www.ticketportal.cz.

19. listopadu 2026

v 19:00 hodin
Koncertní sál
Domu kultury Teplice

PŘÍŠTÍ PROGRAM

KOMORNÍ CYKLUS K | KONCERT 1

14. října 2026 v 19:00 hodin

Zahradní dům Teplice

Program:

Barokní zrcadlení

Georg Philipp Telemann, Arcangelo Corelli a další

Účinkují:

Marie Vencourová – zobcové flétny
Miroslava Ladová – hoboj, zobcová flétna
David Danel – housle
Vojtěch Čermák – violoncello
Štěpánka Skalická – cembalo

Severočeská filharmonie Teplice

+420 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz
www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.

Při koncertech je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy.
Prosíme návštěvníky, aby při koncertech vypínali své mobilní telefony.